

HECE TAŞLARI

aylık şiir dergisi

116.on5ekim2024

hece taşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarслан

kapak fotoğrafı

tayyib atmaca

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077.sokak

armada/2 d blok nu: 6

onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

10. yıl. 116. sayı 15 Ekim 2024

ISSN 2149-4509. (e-dergi)

BU SAYIDA

- Avni Doğan / Yas / 3
- Mustafa Yaralı / Niyaz / 4
- Ali Arslan / Bağlandım / 5
- İbrahim Şaşma / Devran / 6
- Durmuş Çetinkol / Kalmış / 7
- Faik Kumru / Leylâ / 8
- Şaban Çetin / Yalnızsın Ey Kalbim! / 9
- Mustafa Ayvalı / Denizin Kızı / 10
- Mehmet Güneş / Türkiye'm / 11
- Afak Şihli / Bu Gece / 12
- Yusuf Özden / Karakoç'a Mektup / 13
- Yemliha Gürlek / Mezar Taşları / 14
- Bərdi Bərdəli / Gəlmişəm / 15
- Aliyar Arslan / Olanlar / 16
- Memik Kömekçi / Peşrevi Zalim / 17
- İbrahim Şahin / Dumansız Yangın / 18
- Mehmet Baş / Canım / 20
- Hayrullah Değerli / İnsanoğlu / 21
- Murat Kahraman / Üşüyor / 22
- Ali Yaşar / Aldanma / 23
- Metin Özarслан / Babamla Hasbihâl / 24

● Avni Doğan

Yas

Asırlık bir çınarın koyu gölgesindeyim
Bir sükûtun sesi var bir rüzgârın sesi var

Sükût ki alır gider yüce dađlara beni
Görürüm ki dağlarda devlerin öfkesi var

Derin uçurumlarda kara sevda gezinir
Kayaların önünde koyu bir gölgesi var

Sonra şehre sürükler beni zalim hayalim
Ne bir damlası aşkın ne de bir zerresi var

Umudum ah umudum bir sessiz çöl gibisin
Üzerinde gezinir Hüseyin'in öfkesi var

Uyanıp gördüğüme kendim bile inanmam
İçine sığındığım bir kuşun kafesi var

Sevdiklerim yetişse teselli etse beni
Maraş'a döndü gönlüm bende baş dönmesi var

Depremlerden geçmişim yorgunum yaralıyım
Yüreğim efkâr oldu ölümlerin yası var

● Mustafa Yaralı

Niyaz

İstemem senden gayri ne can ne dost ne yâr,
İstek küpü dünyalık, olanlardan eyleme.
Huzurum sende daim, seninleyim bahtiyar,
Aşk dururken seraba, dalanlardan eyleme.

En nihayet beşerim, unuttur yanılırim,
İlhamını şeytandan, alanlardan eyleme.
Dilerim Salihlerle, birlikte anılırim,
Melül mahzun geride, kalanlardan eyleme.

Kutsallığı zirvede, en mukaddes mayayı,
Umutsuzluk gölüne, çalanlardan eyleme.
Yüzümden sıyırıp da, edep erken hayâyı,
Kendini felakete, salanlardan eyleme.

Bir gönül yaylasında, otlattığı sürüyü
Aç kurtlara kaptıran, çobanlardan eyleme.
Nurunla müzeyyen kıl, içte dışta bürüyü
Keşkilerle saçını, yolanlardan eyleme.

Ey Rabbim senden başka, kimsesi yok bu beni,
Senden başka her şeyi, olanlardan eyleme.
Her cihetten, her yüzden, görüp de sevdim seni,
Can gözlerinin ferî, solanlardan eyleme.

Yaralıyım Allah'ım, devasında yarama,
Ölümcül virüslerle, ölenlerden eyleme.
Aşkından izzet buldum, meylettirme harama,
Özüm sözüm seninle, yalanlardan eyleme.

● Ali Arslan

Bağlandım

Annem İçin

Hiçlik âlemindeydin yarattı el-Muktedir,
Sayılmaz bir ihtimal ile sana bağlandım.
Şekilden şekle koydu aslımı ol Musavvir,
Göbek bağımla canı cananıma bağladım.

Ağlayarak geldim ben bu âleme korkuyla,
Sakinleştirdin beni şefkatli kollarıyla,
Büyüttün yetiştirdin has sevgi ve sabrıyla,
Daim sana sığındım muhabbetle bağlandım.

Nice dertler tükendi sürurlu gülüşünle
Koskoca yaralarım sağaldı sevişinle,
İhanetleri savdım güç veren öpüşünle,
Bu hayatım boyunca kalple sana bağlandım.

Doksan dört sene seni o âleme taşıdı,
Fırakla göz ağladı gönlüm çok sızladı,
Sen baki oldun her şey hayallerimde kaldı,
Firdevse uçan mesrur pak ruhuna bağlandım.

Âlemler ayrı olsun bağıımız kopmaz bizim,
Vuslat için dünyevi terhisimi beklerim
Bütün sevdiklerimle bekada görüşelim,
Mukadder gün yakın has duana bağlandım.

● İbrahim Şaşma

Devran

Dost düşenle düşendi, yanan ile yanandı
Kimi kine tutundu, kimi aşka inandı.
Ne oldu da Kabil'e, gazez ile donandı?
Habil'in dudağından kan bulaştı devrana.

Şen kalınan dem oldu, vakit geldi zül oldu
Gönül var gönül için, ateş oldu, kül oldu
Her kim ki bir öksüzün, gamzesinde gül oldu;
Âdemin yüreğinden şan bulaştı devrana.

Bir dost eli değende, kapanmayan yaraya
Nifak denen illeti, katmayalım araya
Zuhur etti kardeşlik, ak sarıldı karaya
Sekarat ikliminde can bulaştı devrana.

Uğraş oldu kalp kırmak, ganimetten bilindi
Bir ah ile gök sema, kırk yerinden delindi
Aşkın mübarek hükmü, bir kalemde silindi
Karın doyurmaz diye zan bulaştı devrana.

Kondurmadım kem sözü, konuştuğum lisana
Cevabım susmak oldu, nefretini kusana
El verdikçe düşene, dil oldukça susana
Sanki hayat üflendi tin bulaştı devrana.

İnsan insana hasret, bir selama bir "hu"ya
Biz aşkın cemalini, görmedik doya doya
Safi çeşmeden akan, sırt döndük duru suya
Gönüller kurudukça kin bulaştı devrana.

İnsana yeter idi, gönlünün pusulası
Bitsin artık kör nefsin saltanat fasılası
Kalp kazanmak değil mi, ömrünün hâsılası?
Bir sağ çıktı bir de sol yön bulaştı devrana.

Vakit birlik vaktiydi, Yunusça bir dem idi
Yakışanı insana, muhabbetti cem idi
Lügatlerde güzel ne neredeydi kim idi?
Gönül öksüz kalanda ten bulaştı devrana.

Irmakları sakındık, gönül dalı kururken
Yunus'un dost buyruğu, omzumuzda dururken
Nefis denen belaya, kibir kırbaç vururken;
Biz olmayı unuttuk ben bulaştı devrana.

● Durmuş Çetinkol

Kalmış

Beni sevdiğini söyleyen diller
El ele gezdiğim parkta mı kalmış?
Ben seni sevdim de gönendi eller
Sevgiler dolarda, markta mı kalmış?

Vefasız sevgili ellere kaçmış
Güller tomurcukken bülbülüm uçmuş
Sevginin dostluğun kervanı geçmiş
İnsanı öğüten çarkta mı kalmış?

Divâne dediler aşkım bilenler
Bizden beter oldu bize gülenler
Bayram etti aramızda olanlar
Sevginin ölçüsü farkta mı kalmış?

Üstün geldi elin pulu parası
Aşkları zehreden madde yarası
Beni öldürmenin tek bir çaresi
Önce sevip sonra terkte mi kalmış?

Bunca yıldır yollarını beklerim
Bir an durur kalpte yerin yoklarım
Güldiken sevgini özde saklarım
Göz yaşlarım akan arkta mı kalmış?

● Faik Kumru

Leylâ

kimsenin eline elin değmesin
nâzenin vücûdun günahsız kalsın.
sana eğri bakan kabre sığmasın
fecre erişmeden sabahsız kalsın.

düşmesin kem nazar melek yüzüne
yatmasın hiç kimse nârin dizine
basmasın bir fânî ayak izine
geçtiğin yerlere kokunu salsın.

mâsumca tebessüm körpecik beden
gözünde tüllenen bu hüznün neden
huzur şems misâli doğsun âniden
âşıklar sevinci yüzünden alsın.

sana ilişmesin günahkâr gözler
sözünün üstüne eğreti sözler
bir aşk bilmecesi neleri gizler
meclisin şevk ile âhengi çalsın.

öyküde masalda söylenir ismin
ömür sayfasında gizemli resmin
ağyara örtülü mühürlü cismin
beşer ağacında tılsımlı dalsın.

acılar tatlanır şeker dilinde
sevgi inşâ olur aşk temelinde
mürde hayat bulur her gün elinde
kadim yaralara şifâlı balsın.

● Şaban Çetin

Yalnızsın Ey Kalbim!

Vakt ikindi, yeller esiyor serde
Eylül bulutları gelip geçiyor
Sendeliyor ruhum düşüncelerde

Yalnızsın ey kalbim, yapayalnızsın
Masmavi göklerde kayıp yıldızsın

İçtin ömrünce gam usaresini
Dinle yalnızlığın soğuk sesini
Şen şakrak olsa da çepçevre âlem
Senin nasibindir dünyada elem
Murat sunar sâki peymanelerde
Bahtsız olmak varmış sana kaderde

Yalnızsın ey kalbim, yapayalnızsın!
Hanidir göz nurun, güneşin nerde?

Rüzgâr ince ince üşütüyor bak
Bıraktı vuslatı mahşere firak
Razı ol bahtına küsme desem de
Ey kalbim, dalgalar kaynar sinemde!

Dokunsan yağacak serin gözyaşım
Değecek buluta dertli bu başım
Sarı yaprakları saçıyor rüzgâr
Bahtımca perişan şimdi gülizar

Yalnızsın ey kalbim, yapayalnızsın!
Uzadı gölgeler harabelerde

An gelir kapanır bu kara perde

● Mustafa Ayvalı

Denizin Kızı

Gün gelir gidermiş, aşkın ah ile
Sustuğu yerdeyim denizin kızı!
Hicranın yurdunda bülbülün güle
Küstüğü yerdeyim denizin kızı!

Kazmışlar kabrimi derin mi derin
Fehimimde ne dünüm var ne de yarın.
Şimdi anılarda deli rüzgârın
Estiği yerdeyim denizin kızı!

Şu kıraç toprağı bağ mı belledin?
Çeşminden bir damla yaş mı yolladın?
Hazan bahçesinde kör bir cellâdın
Astığı yerdeyim denizin kızı!

Bugün baykuşların şanlı düğünü
Bir gamlı bülbüle sorarsan beni
Kanlı ufuklarda gecenin günü
Bastığı yerdeyim denizin kızı!

Sökünce sinenden diğer yarımı
Unuttum saçların siyah, sarı mı?
Makûs talihimin şahdamarımı
Kestiği yerdeyim denizin kızı!

Türkiye'm

Vuslat nerde başlar, nerede biter,
Memleket sevdâsı başımda tüter,
Vatandaki gurbet hepsinden beter;

Târifsiz hüzündür bendeki mâtem,
Alınyazım, yürek sızım, Türkiye'm.

Öyle bir sevdâ ki kanar içimde,
Küllenmez ateştir yanar içimde,
Yıllardır çağlayan pınar içimde;

Coşkusu muhabbet, köpüğü elem,
Alınyazım, yürek sızım, Türkiye'm.

Turkuaz bir aşkın Al bayrağısın,
Vatan ufkumuzun han otağısın,
Hudutlar ötesi sevgi bağısın;

Ne mümkün, bu aşkı yazamaz kalem,
Alınyazım, yürek sızım, Türkiye'm.

Ata yurdumuzun yüreğinde gam;
Eksilmiyor çilem, bitmiyor tasam,
Öksüz ülküleri nasıl anlatsam,

Kader mi, keder mi gözlerdeki nem,
Alınyazım, yürek sızım, Türkiye'm.

Sakın olmazları isteme benden,
Ne geçeriz, ne göçeriz biz senden,
Ölmeyince can ayrılmaz bedenden;

Vatan diye çarpar kalbimiz her dem,
Alınyazım, yürek sızım, Türkiye'm.

“Esir Türk İlleri” dünde kalırken,
“Kızıl Elma” dedik Tekbir alırken,
Gönlümüz yoruldu yol kısalırken;

Yıllar yılı kahır, bir ömür sitem,
Alınyazım, yürek sızım, Türkiye'm.

Hazana dönse de gönlümün yazı,
Güneş'i eritir sevgimin közü,
Bu aşkı bilmeyen anlamaz bizi;

Ne bilsin ki sen “Aslı”sın, ben “Kerem”,
“Âh etsem” de sevgilimsin Türkiye'm.

● Afak Şıhlı

Bu Gece

Güzel bir hava var yazdı yel esir,
Hesapsız arzular sabrımı kesir.
Dolanır etrafta bir sihir, bir sır...
Hayalim Bakü'yü gezer bu gece.

Dalgalar çağlıyor dengi denk ile
Sular fısıldıyor bin ahenk ile
Karışır yeşili mavi renk ile
Nasıl da mahmurdu Hazar bu gece...

Ulu vatanımın hüsnüne bir bak,
Bir yanı Tebriz'dir, bir yanı Kazak.
Olsun bu güzellik yad gözden uzak,
Değmesin yurduma nazar bu gece...

Vatana yar ol ki, vatanmış yarın!
Yaşasan bugünden güzelmiş yarın.
Ben yaza bilmesem, ulu diyarın
Şiirini melekler yazar bu gece.

● Yaşar Özden

Karakoç'a Mektup

Kar yağsa da üşümesin Karakoç
Ebedi Dünyanın sıcaklığında.
Erenler bağrına basmıştır seni
Ölçülmez zamanın sıcaklığında.

Bir kerre öldüğün demedin yâda
Sır gibi sakladın ulvi maksada
Ölüm yoktur o ölümsüz dünyada
İlahi fermanın sıcaklığında.

Bilen var mı yalan dünya kimindi
Aklı olan yolculuktan emindi
Ağrılar kesildi acılar dindi
Manevi dermanın sıcaklığında.

Melek miydi Mihriban'ın Karakoç
Orda gönül gözlerinle ara koç
Şimdi sen ulaştın sadık yara koç
Umudun gümanın sıcaklığında.

Yaşar Özden gidişini gördüler
Yollarını dualarla ördüler
Giderken sevenler selam verdiler
Diktiğin çınarın sıcaklığında.

● Yemliha Gürlek

Mezar Taşları

Hayat nedir sualinin cevabın
Sessiz sessiz söyler mezar taşları.
Saklar yatanların sırlı ayıbın
Şikâyet mi eyler mezar taşları.

Eyle kabristanı şöyle bir nazar
Ölüm uykusuna dalmış her mezar
Her yaşın duruşu ruhları üzer
Sızlatır içini mezar taşları.

Gafletten uyarır, hissini al der
Sen benim yanıma geleceksin der
Lisan-ı hâl ile nasihat eder
Uslu uslu duran mezar taşları.

Taşlardaki hassasiyet derinlik
Cezbediyor her manası narinlik
Yaklaşınca verir güzel serinlik
Ruhları okşuyor mezar taşları.

Ölümü uzakta yakında gördüm
Solun düşüncemi toplayıp dürdüm
Fikir edip hayallere büründüm
Fanilik bildirir mezar taşları.

Her geçene bakıp yakının arar
Ders verir insana, eylemez zarar
Her mezar başın da kılmış bir karar
Mahşeri tanıtır mezar taşları.

Bana bak ibret al der gibi bakar
Sanki yüreklere bir hançer sokar
Alır akılları maziye takar
Paslı rutubetli mezar taşları.

Afete direnmiş, yıllara küsmüş
Ne sıcak dinlemiş nede üşümüş
Zamanın elinden çok yorgun düşmüş
Kırılıp yan yatmış mezar taşları.

● Bəsti Bərdəli

Gəlmişəm

Olan olub, keçən keçib deyiblər
Qüssəni, kədəri atıb gəlmişəm.
Sevinci dost ilə yarı bölmüşəm
Kədəri düşməyə satıb gəlmişəm.

Məni sevindirən, könlümü açan
Məşəl ürəyimdi gur ışıq saçan
Bir budaq üstündə min çiçək açan
Şirin arzulara çatıb gəlmişəm.

Unutmaq olarmı ötüb keçəni
Unutmaq olarmı ürək seçəni
Şeir cilovlayıb nə vaxtdı məni
Sonra qabağına qatıb gəlmişəm.

Kərəmi olubdu sazın naxışı
Çiçəklər bir ürkək qızın baxışı
Ələni nur kimi yazın yağışı
İslənib üstbaşım batıb gəlmişəm.

Məxmər çəmənlikdə dərdim hər gülü
Tikansız görürəm burda hər gülü
Biraz yuxuluyam, bir az mürgülü
Elə bil cənnətdə yatıb gəlmişəm.

● Aliyar Arslan

Olanlar

Revaçtalar boy boy pozları vardır
Edep sermayesi küfür olanlar
Ağza sığmayacak sözleri vardır
Adabı doğuştan sıfır olanlar

Hal ve hareketi kindara yakın
Her zaman oturur mindere yakın
Sakalı sünneti dindara yakın
Lakin vicdanında kâfir olanlar

Uzatmış sakalı sarıklı başı
Her zaman saklıdır elinde taşı
Allah, Allah deyip can almak işi
İblis ülkesine sefir olanlar

*Aliyar'*ım koca dünya dar şimdi
Cehaletlik insanlığa şer şimdi
Bu hal ile yaşanması zor şimdi
Şaşırılmış kalmışlar safir olanlar

● Memik Kömekçi

Peşrevi Zalim

Nefsimle güreştim belimde sızım
Peşrevi zalimin eline düştüm.
Tevekkül eyledim kesildi hızım
Savruldum lodosun yeline düştüm.

Bağlandı yollarım kendimden geçtim
Bir kırık kanatla yarlardan uçtum
Tanıdım celladı zevaldan seçtim
Çağlayan deryanın seline düştüm.

Ağardı saçlarım ateşim söndü
Defter-i kebirim kömüre döndü
Şu yalan dünyada چراغım yandı
Eridim Hazar'ın gölüne düştüm.

Nefsimle yarıştım deniz kürüdü
Sevdiğim faniler hakka yürüdü
Limanlar tutuştu göller kurudu
Şu yalan dünyanın külüne düştüm.

Körelde gözlerim nuru aradım
İsrafil elinde süru aradım
Musa'nın yolunda turu aradım
Ot bitmez dağların keline düştüm.

Köşkeroğlu hırsı harda bıraktım
Tutuştı kafesim narda bıraktım
Nefsimle güreşi yar'da bıraktım
İlahi adalet yeline düştüm.

● İbrahim Şahin

Dumansız Yangın

Mülteci bir kalp ile el pençeyim kapında
Ne bir ses seda gelir ne de bir ışık sızar;

Ruh gurbeti içinde her ânım bir heyelan
Çölde susuz gibiyim, yangında kuru bir dal
Sel önünde enkazım, çakal ağzında ceylan
Beni bu keşmekeşin pençesinden çekip al

Al ki avuçlarına, alnımdaki bu ateş
Helâk edecek beni kâbusun kucağında
Hücrelerimde özlem, dipsiz mağmalara eş
Dumansız bir yangınım keşkeler ocağında

Ruhum bir mengenede “gel” muştusunu bekler
Kaç asır sürer söyle hüküm giydiğim hasret
Ucu yanık mektuptur kapındaki dilekler
Dinmeyen figânlarım işler gönlüne elbet

Maziye dair sesler uğuldarken eflâkta
Yüreğim hayallerle demlenmiş umut solur
Yağmalanmış bir ava dönmeden bu avlakta
Beni bu cendereden azâd eyle ne olur

Azâd et ki güneşle ben batarım her akşam
Her gece boğazımı sıkan albastı sanki
Taşınırım sabaha hicranla sırlıslıkla
Sensizlikte mum gibi eriyorum inan ki

Nice yalvarsam reva nice çırpınsam haktır
Ruh dünyamı tarife kelamım âciz kalır
Beni böyle Mecnun’a dönüştüren firaktır
Söyle nasıl eylesem mesafeler azalır

Ne hasta ne sayrırım ne de senden gayrırım
Tarifi mümkün değil düşürdüğün bu hâlin
Bir garip fermân ile ikliminden ayrırım
İzini sürüyorum vuslat denen muhalin

Yasak ağaçtan düşmüş bir ananın kuzusu
Sürgüne hüküm giymiş babanın evladım
Emzirir inancımı sonsuz visal arzusu
İftirâk çöllerinde bir meczûb feryadım

Aşım acı ve tuzsuz, sularım mayhoş şimdi
Sırtımdaki bu kambur çatırdadır belimi
Aklım karmakarışık, yüreğim bir hoş şimdi
Müjde bekliyor gibi beklerim ecelimi

Her nereye yaslansam soluduğum gurbettir
Menziller hep eğreti, hânumanlar eğreti
Nefesler güneşte kar, rûhun payı fetrettir
Ömür ânın peşinde, âşiyânlar eğreti

Söyler misin, yâd eller tutkununa revâ mı
Revâ mıdır bir ömür yüzünden mahrum kalmak
Cana layık gördüğün yalnız düş ve hülyâ mı
Yapayalnız, bîçâre, umut ufkuna dalmak

Sitemkârım diyerek kırmazsın kalemimi
Bilirim merhametin adaletinden yüce
Duyarsın inancıyla dinmeyen elemimi
Dalarak maveraya iç çekerim her gece

Yûsuf'a zindan neyse Züleyhâ'ya o saray
Sürgününe dünyâ o, odur nefes ve hayat
Kıvrır hücrelerim doğsa diye dolunay
Bahtımdan karabulut çekilip gitmez heyhât

Doldur ihsân tasını içeyim yudum yudum
Çaresizlik çiledir âşığın yüreğine
Kerem eyle çağır da tükenmeden umudum
Vâsıl olsun meftûnun gönlünün ereğine

Her nefesim bir niyâz teveccüh umar Sen'den
Lütfeyle de gönensin muhabbetin mâbedi
Cevr-ü cefâ etsen de tutkun'un olan bende'n
Kapının eşğinde dilencindir ebedi

Mübtelâ-i mâşukum, ipe çeksen uslanmam
Baldıran versen bile şifadır der içerim
Düşürsen gözlerinden gayrısına yaslanmam
Hayat sendedir diye infâzını seçerim

Demle serâbı sâki, bakma yüzüme öyle,
Kaybetmişim vahâyı kem kaderin izinde
Ne konulur kadehe bu meyhanede söyle
Sükût kol geziyorken dilbâzının sözünde

Mülteci bir kalp ile kalakaldım kapında
Ne bir ses seda gelir, ne de bir ışık sızır!...

● Mehmet Baş

Canım

Zamanın yeline kapılıp her gün
Kendini kendinde unutma canım.
Bir derin rüyaya çakılıp her gün
Gönlünü gafletle uyutma canım.

Şekiller dönüşür zaman değişir
Küçük fidanlar büyür gelişir
Her şeyler bulunur her şey yetişir
Kalbini yâdlara okutma canım.

Gözlerin sıladır bakışın gurbet
Var mıdır cihanda aşk gibi devlet
Çökerken kalbine bir kara kasvet
Ruhunu bedende kurutma canım.

Cihanın neşesi gamı hep boştur
Gönüller kazanmak hepsinden hoştur
Can bedenden bir gün uçacak kuştur
Her ipi kalbine dokutma canım.

Güzeller geldiler neşe saçtılar
Koşarak gittiler dağı aştılar
Deryayı geçtiler çölü şaştılar
Tutuşan ateşi soğutma canım.

Yapıştı yakama dünya telaşı
Unuttum her şeyi ekmeği aşu
Durmadan akarken gözümün yaşı
Kendini boş yere avutma canım.

● Hayrullah Değerli

İnsanoğlu

Rabbimiz yaratmış eşsiz doğayı
Hakikat gözüyle gör insanoğlu
Lütfetmiş insana suyu havayı
Allah'a şükredip dur insanoğlu.

Yağmurlu bulutlar dolanır dağa
Boşaltır suyunu bahçeye bağa
Yeşile bürünür sararmış doğa
Kendini kendine sor insanoğlu.

Yetişir dağlarda türlü çiçekler
Rızkının peşinde koşar böcekler
Tarlayı süsleyen al gelincikler
Hepsi Allah Allah der insanoğlu.

Toprak ana gibi bir yâr bulunmaz
Kimler basıp geçti hepsi bilinmez
Çok şey anlatır da amma duyulmaz
Eğil de bir kulak ver insanoğlu.

Doyumsuz doğanın bulunmaz eşi
Elle tutulmayan hayali düşü
Yararlansın diye Ay'ı Güneşi
Yaratan bir kuvvet var insanoğlu.

Kul Hayrullah der ki kötüdür zaman
Fesat iyiliğe vermiyor eman
İnsanın nefsidir kendine düşman
İman elimizde kor insanoğlu.

● Murat Kahraman

Üşüyor

Kimsezi bir çocuk bak Üsküdar'da
Gecenin bir vakti, yalnız, üşüyor
Takvimler asılı, dursun duvarda
Kızkulesi, yarım bir ay düşüyor
Aylardan habersiz şu insanlar da
Çoğuna azıcık bir pay düşüyor.

Büyük san'at, zira San'atkâr büyük
O'nu anlamayan kelpler üşüyor
Taşınır kalplerde yüksünülmez yük
Büyük yerden hayy O haylar düşüyor
Bilen yorulmazmış; mukaddes o yük
O yükten payıma aylar düşüyor.

Düşer aylar düşer, düşmek kaderi
Ne kadarsa kader, kader üşüyor
Kızkulesi şahit ilk günden beri
Her gece denize aylar düşüyor
İşte Üsküdar'da Halil'in Yeri
Fotoğraftan kalan paylar düşüyor.

● Ali Yaşar

Aldanma

Aldanma edepten dem vurduğuna
İnsan eksiğini dile getirir.
Güya gözü yoktur dünya malında
Her sözü paraya pula getirir.

Hatır bilmeyene verirsen değer
Sallanır tepene çıkarmış meğer
Nasihatten nasip almazsan eğer
Bir musibet seni yola getirir.

Efendim bahtında varsa garabet
İstediğin kadar kendin harab et
Cahil ile eylediği muhabbet
Kâmilin başına bela getirir.

DostAli bilmedim insan işini
Yüzüne gülse de biler dişini
Bu devirde satıp öz kardeşini
Türlü yalan ile al'a getirir.

● Metin Özarslan

Babamla Hasbihâl

İçimde yokluğundan beslenen ince sızı
Bir sızı bedenimi sarmalar sarar baba
Emeğine karşılık vermedik çam sakızı
Sensizlik dolu hayat ne işe yarar baba

Dünya ateşten çember dönüyor acı keder
Aldığımız her nefes kahır, intizar baba
Istrap sarmalında yutulan diller ne der
İnsanlık kendisinden ne diye bizar baba

Pir ü pak hem günahsız dolaşarak indinde
Her fani fazileti kendine yontar baba
Tekebbürle yüzdüğü merhametin bendinde
Tartamaz günahını terazi kantar baba

Zulmün elinde heder nice günahsız insan
Dünya bir vahşiliğe öyle kör bakar baba
Hangisine ağlasan hangi birine yansın
Bu ateş hepimizi içinden yakar baba

Kışa kesen ruhumuz tufan, boran, dolu kar
Yemyeşil anlarımız sensiz sonbahar baba
İçine yağar yağmur kurumada ırmaklar
Hem yetimiz hem öksüz bize kim bakar baba